

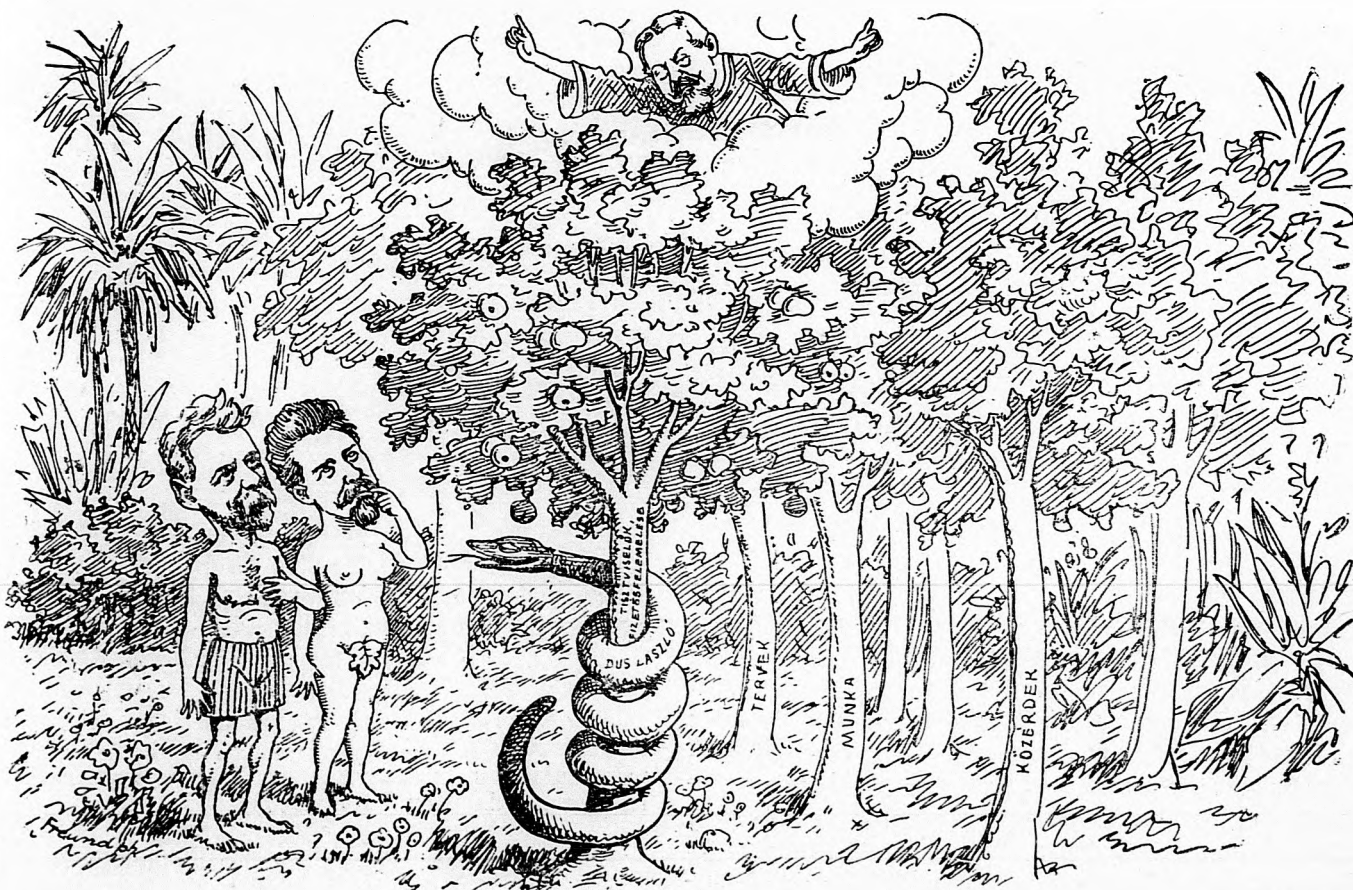

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

SAL ÁDÁM ÉS RÁCZ ÉVA A PARADICSOMBAN.

Justh — Ur «. . . . a kert minden fájának gyümölcséből ehettek, de ha e tiltott fa gyümölcséből mernének enni, haláloknak halálával haltok meg.»

(Mózes I. könyve II. caput.)

MAGYAR-E MÉG MAGYARORSZÁG?

Magyar-e még Magyarország,
Árpád ős hazája?
Vagy csak volt rég, s most már csupán
Bécs provinciája?
Magyarok lakják e földet
Avagy csupán német?
Hazánk, melyért annyi vér hullt,
Végkép az övék lett?

Magyar-e még Magyarország?
Mikor hős Szapáry
Zsoldos hóhérnak sirjához
Akar dirigálni.
S azt kívánja, — nem is sokat —
Menj és hullj a porba
Hentzi előtt. Tégy koszorut
Arra a szoborra!

Magyar-e még Magyarország?
És ti ős honvédek
Honáruló gaz sirjához
Vajjon elmennétek?
Ünnepelni azt a hitványt,
Ki magát eladta
S rajtatok mult, hogy nem lettünk
Rabok mind — miatta.

Magyar-e még Magyarország?
Kosuthot számüzik
És Budának szégyenfoltját
Nemcsak, hogy eltúrik,
Sőt koszorut tesznek rája
Miért? — Lári-fári!
Mert ezt Bécsben így akarják;
Tudja jól Szapáry.

Magyar-e még Magyarország?
Hogy ezt tovább állja
S némán tűri, hogy merészen
Jogait nyirbálja.
Hős Szapáry, ki baklövést
Tetéz baklövésre.
Magyar-e még Magyarország
Mikor ébred végre?

Bagoly.

HITELES HIREK.

Személyi hírek. Rácz Mihály és Justh Sándor november 3-án kéjutra indulnak Aradra. — *Weingärtner* Andor gazdasági és társadalmi titkár tegnap este megérkezett a Bazárból a Magyar Királyba. — *Dr. Weiszberger Lipót* halottak napján Begécsre utazik és megkoszoruzza ott a begécsi áldozatok sirját — *Wachsmann Albert* a «Gyermekbarát» egyesületnek egy hordó karbólt ajándékozott. — *Ländler* Ferencz az elmúlt héten Tisza Kálmán meghívására fontos politikai ügyben Gesztre utazott, — és kiburkolt a kockakövekkel a geszti parkhoz vezető utat. — *Sal* Ferencz polgármester a városház gyűléstermének feldiszítése céljából megrendelte *Szokolj* Tamás életnagyságu arczképét.

*

Hentzi szobra. *Weiszlovits* Adolf hir szerint levelet irt Ivánka Imréhez, hogy ő minden körülmények között hajlandó megkoszoruzni a Hentzi szobrot, mert ez neki a gseftjéhez tartozik — és csak azt sajnálja, hogy a temetését nem ő rendezhette.

*

As ötödik bank iránt városszerte lázas érdeklődés mutatkozik. Mindenki kíváncsi, nem arra, hogy mikor alakul meg már a bank, hanem, hogy mikor lehet már oda benyujtani váltót?

*

Itt van az ős! A golyák már elindultak Nagyváradról is. — Távozásuk alkalmával *dr. Konrád* Márk intézett hozzájuk bucsubeszédet. A jó golyák meg voltak hatva, és elérzékenyülve csak ennyit tudtak visszakelepelni: «A viszontlátásra!»

*

— A «*Vulturul*» című viczlap miatt úgy meggyült Ardeleán Jusztin baja, hogy az már félig sem vicz.

*

Nyelvéssét. A tatárosi aszfaltgyár ragaszkodik a «*Tataros*» elnevezéshez, csak azért mert ez az elnevezés magyartalan. Bizonyára így czimezi a levelezését is: Élesd helyett Elesdre, Berettyó-Ujfalu helyett Burityó Ujfalura, Bihar-Füred helyett Stine de Valera. — Nem aszfaltozná be a nyelvtudományát a tisztelt aszfaltgyár?

*

Elvitte a bacillusokat. Szüszwirth nagyváradai pallér elutazott Nagybecskerekre és ott kolerában meghalt. Ez az áldozatkészség, mert az illető innen más hová vitte a bacillusát, nagyon meghatotta a várost és azért Szüszwirth sirjára koszorut fognak tenni. — Különben ez határozottan a Hoványi főorvos érdeme, a ki rögtön észrevette Szüszwirthen a bacillusokat mászkálni, akárcsak Csorvássy a hamburgi bőrön és saját költségén váltott Szüszwirthnek egy zóna bilétát, hogy vigye a bacillusait máshová. — Most, hogy a szerencsétlen áldozat meghalt, Hoványi is koszorut helyez az érdekes férfi sirjára, és ravatalánál 5%-os sublimáttal desinfiált gyászbeszédet tart.

*

Vajdaválasztás. A váradvelencei és csillagvárosi cigányok megválasztották érdekes protektorukat *Szmetka* Györgyöt cigányvajdának.

*

Serényi Gusztáv, volt vitéz 1848-as vén honvéd kijelenti, hogy készebb a főispánhoz egy dicsőítő ódát írni, mintsem hogy Hentzi szobrát megkoszorozza.

BACILLUSOS VILÁG.

Ime bemutatjuk a házaset bacillusát, — mely ha nem is halált, de okvetlen válópört okoz jelenlétével.

KÜLÖNBÖZŐ NÉVJEGYEK.

I.

Bertsey György
városi bisottsági tag.

II.

Bertsey György
*kereskedelmi és iparkamarai
alelnök.*

III.

Bertsey György
ipartestületi elnök.

IV.

Bertsey György
szíjgyártó-mester.

PALI BÁTYÁNK HAZAFIAS NÉZETEI A «SZÉCHENYI»-BEN.

Kérlek szivesen szip öcsém, bolondok vagytok!

Mert látjátok az okosak mind zsiros hivatalban ülnek, tik pedig csak kiabáltak, mint a meggimberegett ruczák, osztán mi hasznatok belüle?

Kirlek szivesen, hát már miért nem akarjátok megkoszoruzni a Hentzy szobrát? Ugyan mit hentzygtek? Hát mi bajotok vele, bántott ő benneteket? Nem. Bántotta az ősieteket. No hát akkor meg ez az őseitekre tartozik; nem tirátok. Mit avatkoztok ti a más ügyébe, nincsen elig bajotok?

Kirlek szivesen, azt mondják, hogy Hentzi Pestet bombáztatta, és leégtek a pesti házak. Hát ez fáj nektek? Hát pesti háziurak vagytok? Nem. De még a pesti háziuraknak sem csinált kárt, mert manapság minden ház be van biztosítva. Egyszóval világos, hogy Hentzy 1848-ban csak az «*első magyar általános biztosító társaságot*» károsította meg, tetszik írteni. Ezért pedig haragudjik rá *Glatz*, de ne te szip öcsém.

Kirlek szivesen azt mondd, hogy ez ellen tiltakozik nemzet és hazafiság. Bolondok vagytok szip öcsém. Hol tiltakozik a nemzet? Talán Stern Sándor meg a kasszirő, meg a pinczér, meg én tiltakozunk? Nem. Nekünk az siczko jedno, akárkit kosszoruznak meg. Meg osztán a hazafiság! Hát mi a? Hol van, mutasd meg a hazafiságod, szip öcsém? Adnak neked azir itt csak egy piccolót is? Nem. No hát akkor meg ne bolondulj szip öcsim A mire a Bartsch zálogházába nem adnak, az nem sokat ír. A hazafiságodra pedig nem adnak egy petákot se.

Kirlek szivesen, az a hazafi, a kinek hivatalt ada haza, ha csak egy 100 forintost is. Ugy-e hogy neked nem adott míg? Hát járj utána szip öcsim, akkor aztán lehet még belőled valami.

Kirlek szivesen, okos ember először is *hasafi*, és csak azután hazafi.

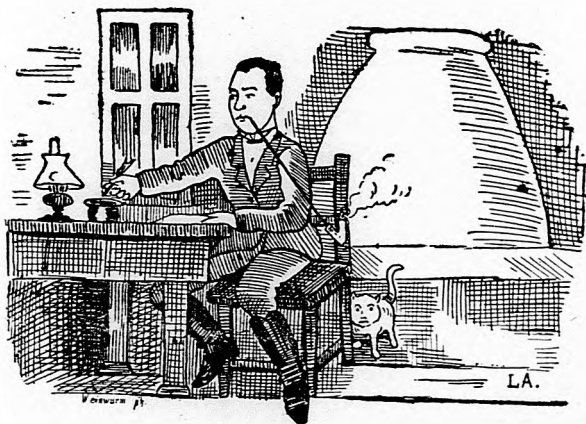
Ugy bizony, tetszik irteni!

VIDÉK.

TRIPSIÁSZ.

— Berettyó-ujfalui Iliász. —

— Epepeia.

Tripsó Mihály B.-Ujfaluba
Egy szál faggyu gyertya mellett;
Lelkesedve, álmélkodva
Olvasta a történelmet,
Elpirult az arca felül,
Dobbantott a lába alul,
Fölkiálta, mint Nagy Sándor:
«Kicsi nekem Bé-Ujfaluba!»
Föl dalárda, rátok várok!
Bécs városa: lelkeim álma...
Meghódítjuk a világot,
Hirneves lesz a dalárda!
A jó község dalárai
Kukoriczát törnek épen —
Rájok üzen a kántor ur,
Készüljenek szörnyüképen.
Beszél nekik borostyánról,
Összehordván hetet havat.
Lelkesülnek a dalárok

S megéljenzik nagy Tripsavat!
Mennek immár a práteren —
Elől *Tripsó*, mint a gunár...
Ámul-bámul, hogy mennyivel
Nagyobb is Bécs B.-Ujfalunál!
Be is térnek a sörházba, —
Benéznek vagy hat pohárba.
És valamint otthon szokták,
Rágyujtanak a nótára.
A pinczébe jár a bassus —
A tenor prim fönn az égben.
Tripsó Mihály vezényeli
Görcsös bottal a kezében...
Rájuk néznek a vendégek —
A kellnerek is megállnak:
Hogy vajjon *mi baja* lehet
E különös társaságnak?
Kik ezek? mi föld szülőtti?
Tán afgánok? tán tatárok?
De már erre Tripsó ellen
Föllázadnak a dalárok...
És hogy még is *babér* nélkül
Ne térjenek haza gyászszal...!
Rendelt nekik egy porciót
Tripsó Mihály — babesuzpájzzal....
B.-Ujfaluba hős kántora
Igy Tripsó *zta* el a levest....
Bécs városból haza, haza,
Zónáztanak ők egyenest....
S a dalárok szégyenkezve
Váltig mondják B-Ujfaluba:
Tripsó Mihály: ne menj Bécsbe!
Tripsó Mihály; bujj fa-lúba!

Homérosz.

ÖVRENDSZABÁLYOK A KOLERA ELLEN.

Koleravészes időben nagyon tanácsos betartani a következő paragrafusokat:

1. §. Nem jó sétálni a Katona- és Csillagvárosban, lakni még kevésbé.
2. §. Nem jó a műtrágyagyár telepén sem szag-, sem szakértői szemlét tartani.
3. §. Nem szabad félni — épen azért nem kell emelni ilyenkor a városi pótdót.
4. §. Jól kell enni, de csak annak, a kinek van mit.
5. §. Óvakodni kell a gyomornak elrontásától, épen azért nem kell elolvasni a «*Nagyszalonta és Vidékében*» a Csorvász Pista bátyánk vezércikkét.
6. §. Óvakodni kell a kaccczenjammertől és főfájástól, épen azért nem kell végighallgatni a Justh Sándor városi szónoklatait.
7. §. Mértékletesen kell élni, — tehát nem jó a «*Bundá*»-hoz közel lakni.
8. §. Vigyázni kell a tisztaságra, tehát nem kell figyelemmel kíséreni a lapok «Nyilttér» rovatát.
9. §. Tartózkodni kell minden izgalomtól és fel-

hevüléstől — azért minden házból idejekorán kikvártélyozandó az anyós.

10. §. S végül ha valaki megkapja a kolerát, és belehal, el ne mulassza ruha és fehérneműit rögtön elégetni, nehogy a kór másra is átragadjon.

NAGYVÁRAD IRÁSBAN ÉS KÉPBEN.

Patzauer József és Hollósy Dezső.

Cástor és Pollux, Tristan és Izolde, Romeo és Julia, Hero és Leander és a klasszikus irodalom többi páros lényei mind eltörpülnek azon rengeteg barátság, iszonyu szerelem és végtelen ragaszkodás mellett, a melylyel Hollósy és Patzauer viseltetnek egymás iránt.

S valamiképen a tavasz virág nélkül, úgy nem képzelhető sehol és soha Hollósy Patzauer nélkül.

Legjovialisabb és legszeretetremlőbb ikrei Nagyváradnak. A hol jó kedv, tréfa, öröm, és vigság járja, ott nélkülözhetetlenek ők. Alapítótagjai a «Bazár»-beli kerek asztalnak, törzsvendégei a «Magyar Király»-nak, és pertu pajtásai fél Nagyváradnak.

*

Patzauer különben jónevű fiskális, és tulajdonosa a megboldogult irodalmi nevezetességű «Ripp» kutyának. Ripp volt az ő rendes kísérlőjük, és ha véletlenül elmaradt valahol, akkor képes volt telefonon ugatni a gazdája után.

Mikor Patzauer a nyáron Reichenhallba utazott, az otthonmaradt Ripp buskomorságba esett és mire gazdája visszajött, Hollósy Dezső karjai közt lehelte ki nemes lelkét.

Hollósy csak sárgaságba esett. Kurtára nyírott hajjal zarándokolt minden este a Bazárba, a hol *Weingärtner* Andor gazdasági kiállító és titkár próbálta helyettesíteni Polluxot, míg végre megérkezett

az Reichenhallból, örömkönyvek közt ölelve hó kebelére Castorát.

*

Most azután, hogy beállt a saison, újra együtt vannak, templomban, utczán, kávéházban és vendéglőben. Együtt politizálnak, együtt ebédelnek. Patzauer nagy gourmand, Hollósy pedig nagy politikus, de azért ritka okos fő mind a kettő, csakhogy nem igen szeretnek vele tüntetni. Annyi bolond embert tart «okosnak» a tisztelt társadalom, hogy Hollósy és Patzauer nem aspirálnak erre a titulusra, mely pedig legméltóbban illetné meg őket Nagyváradon, a hol például a Körrös utczán még *Justh* Sándort is okos embernek tartják.

Ők csak nevetni tudnak, s ezért szeretik őket mindenütt. Mikor Hollósy és Patzauer nevetnek az valóságos ragály. Valami bacillus repül ki ilyenkor belőlük, mely nevetésre készlet mindenkit. S ha ők a Szent László templomnál valami furcsaságon elkaczagják magukat, akkor egy negyed óra mulva egész Ujváros tartja a hasát a nevetéstől.

*

Igazi párosphilosophok, akár csak *Beöthy* Algernon és *Móricz* Pál, mert először sirni még nem látta őket senki, másodszor mind a kettő agglegény; azaz Hollósy javakorabeli, de bizonyos, hogy nem nőül meg soha. No hiszen csak nem hagyja el Patzauert!

Jól sem esnék neki az ebéd, ha a párja mellette nem volna, mert a «Sasban» úgy osztották be az életrendjüket, hogy mikor Patzauer eszik, akkor Hollósy beszél, mikor pedig Hollósy eszik, akkor Patzauer beszél. Ebből aztán az a hasznuk, hogy mind a ketten elmondják a mondanivalójukat, és e mellett mind a ketten jól is laknak.

*

Szinte előre képzeljük már azt a jelenetet a mennyországban, mely akkor fog lejátszódni ott, ha majd Patzauer az emberi kor legvégső határán elvándorol «Ripp» után az árnyékvilágból.

A mennyországban ül majd Patzauer egyedül busan, szomorkodva.

Az Úr Isten kíváncsian kérdi:

— Hogyan barátom, ebben a mennyországban, a mely után ezer és ezer halandó sóvárog vágyakozva, csak te nem érzed magad jól?

— Ugy van!

Ezt nem tűröm. Parancsolj mind abból, a mit itt látsz! Menynyei szolgák várják kívánságod. Mond hát, mi a vágyad?

— Uram, teremtem, sóhajt majd fel Patzauer. Hozzák fel azok a szolgák nekem a földről Hollósy Dezsőt, mert nélküle pokol nekem a mennyország is.

Az Ur teljesíti majd Patzauer kívánságát. Másnap már ott lesz Hollósy Dezső is, és azontul együtt dárdliznak majd a mennyországban az örökkévalóságig.

TASZITÓ BÁ' IGAZMONDÁSAIBÓL.

Halattatok, hodj a derék *Bodánszky* Lipót edj uj hallottas kocsit adományoz az izr. themetkezési edj-letnek? — Igen ám, de én ódj hallattam, hodj csak aljan feltétellel, hódj abban a kocsiban sak azokat az embereket temetik el, a kiket a ü veje, *dr. Rózsa* Mór gyógykezelt.

Khépzeljetek az ójságok tele vannak most az ój koronával. Akár hiszitek, akár nem, én tegnap már láttam a kispiacon edj «*magyar koronát.*» Todjátok, hodj ki motatta meg nekem? — *Stern* Hermann.

O pénznemekről jotja eszembe a Kossóth bankók, a miket 49-ben az osztrákok elkoboztak és elégettek. Sakhadj én eldogtam előlök. Mindenött keresték, de nem találták meg. Hát todjátok, hodj hova tettem? Bedogtam a hizott libába a kokoriczával. Azótán megsütöttük a libát, és a pecsenyéből hóztam ki a Kossóth bankókat, mikor az asztrákok már elmentek.

Micsode sónya dolog már az, hodj meg akarják koszoruzni azt a Hentzit, a ki 48-ban Pestet bombázatta? Hodj én ezt honnan todom? Nü hát ott valtam, hisz edj bamba épen engem talált, okvetlen meg is ól, hodjha véletlenül kemény ing nincs rajtam, a miről a bamba szerencsére visszapatant.

Khiváncsiak vadjtok odje, hodj miért nem építik már a kis hidat? Nü hát *takarékossági szempantból.* Mert ha a vashidat kezdik építeni, moszájna sinálni edj ideiglenes vendég hidat, a mi pénzbe kerölne. Hát a mi spórolós phalgármesterónk vár már a hid felépítésével addig, *mig a Körös befagy,*

és az emberek azon járhatnak keresztől. Idj akarja megspórolni a vendéghid költségét.

*
Kérdi thülem edj bócher, hodj ilyen kolerás időben mikor ebédeljen? Mandak én neki erre; ha gazdag vagy, a mikor akarsz, ha szegény vagy, a mikor lehet.

Zoll ich e zoi lébn.

BOLOND GOMBÁK.

Szemelvények a *dr. Faragó* Gyula által szerkesztett «*Jó egészség*» naptárból 1893-ik évre.

—Egészségügyi népdalok, recept szerint írta egy doktor poéta.—

I.

Nótája: Kalapom, kalapom csurgóra.

Ne legyen szemét az udvaron,
Kútnál árnyékszék ne maradjon,
Mert nagy baj lesz belőle,
Ha ronda a házad környéke.

II.

Nótája: Ha meguntál engemet szeretni

Friss szalonna, friss kolbász jó étel.
Táplálja a testet erejével,
De az avas valóságos méreg.
Annai benne a sok gonosz féreg.

Nyersen ne edd se a hust, se a hurkát;
Főzd meg, süsd meg, betegséget így nem ád,
De ha romlott, akkor inkább dobd ki,
Gyerekeknek oda ne add enni!

III.

Nótája: Sikolt, rikolt a sarkantyú.

Doktor, bába járja házad,
Kergesd el a vén banyákat,
Nem tud segíteni a bajon,
Csak a pénzt szereti nagyon.

IV.

Nótája: Ha én nekem uram von
De gondját viselném.

Ha a gyerek sir, nem alszik
Ne adj neki mákot:
Elalszik, hogy többé meg se
Látja a világot.

Oltsd be, ha ideje van már,
Akkor himlős nem lesz,
Doktorért küldj, ne banyáért,
Ha szegény beteg lesz.

V.

Nótája: Fősvény az én uram szörnyen.

Jó a bor, de a rossz megárt,
Félig töltsed csak a pohárt,
Pálinkát meg sohse igyál, sohse igyál,
A pálinka a kész halál.

VI.

Nótája: Zsindelyezik a kaszárnya tetejét.

Hogyha kimégy a mezei munkára,
Ne hagyj otthon a gyermeket magába
Szomszédra bizd, vagy ott van az óvoda
Ottan gondját viselik jól, tedd oda.

Ha maga van, tüzzel játszik a gyerek,
Odaég, oszt anyja jába pityereg;
Ha a marhát szabadjára nem hagyod,
Talán meg r neked annyit magzatod.

(No ezek! a recept szerint irt népdalok komolyan veszélyeztetik majd a szegény nép egészségét! — «Bagoly».)

VÁROSLIGETI JÓSKA IDŐJÓS ÉS JÉGASZALÓ ELŐLEGES JELENTÉSE.

Tisztelt publikum! — Bumm!

Az Úr Isten csinálja már a telet. Én pedig aszalom már a jeget.

A városligetet amugy is csak az Úr Isten szubvenczionálja, — pedig hozzá nem is nyújtottam be bélyeges kérvényt, mint a városi tanácshoz.

A kolera ellen biztos óvszer a korcsolyázás és a jég, hiszen még a kolerásokot is jéggel kúrálják.

Az idei saisonra minden kényelemről gondoskodva lesz. Lesz handa-banda és katonabanda. Pályaorvosnak szerződtettem dr Bodor Károlyt, a ki már 10 éve potya-pályaorvos a lóversenyeken is. Én kétszer annyit fizetek neki. Az ő saját külön «Bodor-csepp»-

jeivel összeforrasztja annak a lábát vagy nyakát, a ki kitöri. Az én jégpályámon tehát minden rizikó nélkül törheti ki az ember a nyakát.

Továbbá, miután a vízben bőven tanyázik a kolera-bacillus, gondoskodtam róla, hogy a vizet előbb *felforralják* és csak azután fagyaszszák jéggé. Ezenkívül a jeget mindennap behintem karbolla és ráíratom a jégre, hogy: «*Fertőtlenítve!*» Szereztem ezenkívül egy *Sipos*-féle patent kályhát, a melyen gesztenyét süttetek, — mindenki ehét, a ki majd hoz magával.

Schmerhouszkyt és *Stern* *Hermannt* nem eresztem a jégpályára és így ki van zárva a lehetőség, hogy a jég beszakad.

Állandó színházunk nincs ugyan, de állandó jégpályánk lesz.

A pálya vígan int felénk. Tessék tehát készülni a téli saisonra, tisztelt publikum! Bumm!

KUNCZ GUSZTÁV TÉVEDÉSE.

Erare humanum est — legyen hát megbocsájtva a dicső Kuncznak, a kiből hiába lefőzte a kereskedő a kolerabiztos.

Ugy esett az eset, hogy *Rimler Károly* őt is kinevezte kolerabiztosá, olykép spekulálva, hogy a ki mint *Kuncz Gusztáv* mindenhez ért, az okvetlen ért a kolerához is.

S mint ilyenek küldött a rendőrkapitány 20 darab levelezőlapot, hogy a talált rendetlenségeket azon jelentse be neki.

Kapott is a rendőrkapitány e héten következő bejelentést:

Tek. Rimler Károly rendőrfőkapitány urnak

Nagyvárad.

Kérem t. czimedet, hogy postafordultával küldjön rumburgi ingeiből 200, vászon lábravalóiból 300 darabot. Sürgősen kérem intézkedni, hogy minél hamarabb megkapjam.

Tisztelettel

Kuncz Gusztáv.

Rimler elképedt, és fel nem tudta fogni, hogy miért kér tőle *Kuncz* ingeket és lábravalókat. Hát nincs neki elég?

Szaladt egyenesen a lakására, a hol azután *Kuncz* hüledezve világosította fel, hogy biz ugy esett az eset, hogy egy kolerabiztosi levelezőlapon irt egy vászon gyárnak rendelvényért. Ezerbocsánatot! stb.

Ezzel az ügy lovagias uton el lett intézve, hanem morál ebből az, hogy: Minden kolerabiztos vigyázzon a levelező lapjaira, mert ezen az uton véletlenül nem egy billett *doux* vagy rendezvoursra való felszólítás kerülhet a rendőrkapitány kezébe.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

T. M. Berettyó-Ujfalu. No ne haragudjék már édes kántor ur, a miért a b.-ujfalusi dalárdának Bécsbe való kalauzolását úgy zengtük meg, hogy önt *csak* Perottihoz hasonlítottuk. Ezer bocsánatot merészségünkért; mi ezennel helyt adunk az ön kívánságának és *világhódító* Nagy Sándorhoz hasonlítjuk. Neki kicsiny volt Macedónia, önnek pedig B.-Ujfalu volt kicsiny. Jól van így? — **Tara.** Helyben. Mi is láttuk a Berger kirakatában azokat a kolera óvrendszabályokat, a melyeknek egyik paragraphusa arra int, hogy «Koleravészes időben ne érintsünk, ne fogdossunk *feleslegesen* semmit!» Hát jó is lesz erre a paragraphusra vigyázni, fiatal ember. — **D. G.** Báránd. Hjah tisztelt ur, hogyha az ön felesége csakugyan olyan hétfejű sárkány mint ön írja, akkor indítsa meg ellene a válópört, de ne silányítsa tönkre ilyen rémversekkel. Irgalmat kérünk számára az emberiség szent nevében. Egyebekben pedig fogadja igaz részvétünket! — **M.—K.** M.-Telegd. Ha elmaradt, se baj, — annak idején még helyre lehet ütni a csorbát. — **F. A.** Hely-

ben. A «Bagoly-szappan» tiszteletpéldányát köszönettel vettük, s ezennel nyilvánosan nyugtázzuk. A reklámért üdv és hála! — **T. T.** Nem használhatjuk a sivár zöngeményeket. «Unalmas órák»-ra pedig épen nincs szükségünk. — **Doktor.** Helyben. Ön hozzánk küld egy komoly tanulmányt a bacillusok szaporodásáról. Viccz akár ez lenni? Mert ha az, akkor nagyon kevés pacziense, és nagyon sok ideje lehet az urnak, hogy ráér ilyen baczillustenyésztő czikke írására. — **II. Schlesinger Adolf** ker. segéd. Helyben. Ha ön nem írta azt a levelet, — akkor természetes, hogy más Schlesinger írta, mondjuk, hogy I. Ergó üzenetünk nem önnek, hanem I. Schlesinger urnak *szólt*, a kit véletlenül szinte Adolfnak hívunk. Sajnáljuk, ha ezzel önnek esetleg kellemetlenséget okoztunk, de hát ne hagyja magát Schlesinger! — **B. K.** Debreczen. Messze van tőlünk, nem érdekes. — **Z. Sz. J.** B.-Ujfalu. Kapuzáráskor kaptuk, mikor ezt a dolgot már elénekelte más. Mindenesetre köszönjük, — csak az a kár, hogy későn kaptuk. Levél ment.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSÓ.

Főmunkatárs: SAS EDE.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

HIRDETÉSEK.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az **IVÁNYI ÖDÖN** kitünő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”,

oly változatos tartalommal, hogy közleményeivel még a fővárosi lapokat is megelőzi.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel		Szétküldés nélkül	
Egész évre	10 frt — kr.	Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	5 frt — kr.	Fél évre	4 frt — kr.
Negyed évre	2 frt 50 kr.	Negyedévre	2 frt — kr.
Egy óra	1 frt — kr.	Egy óra	— frt 80 kr.

Megrendelhető e lap kiadóhivatalában, Nagyvárad, Olaszi, Úri-utca 702. sz. **LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA** nyomdája.

SZENSZKY M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel és t. vevőimmel tisztelettel tudatni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni, továbbá belföldi gyártmányu legújabb divatú **őszi** és **téli** szövetekből dús raktáram van.

A szabásokat a **legújabb divat** szerint, személyesen végzem, s műhelyemben saját felügye-
letem alatt dolgoztatok.

Mintákkal kívánatra szívesen szolgálók.

Becses pártfogást kér

Szenszky M.

Nagyváradon.